

PRIMORSKI DNEVNIK

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE ZA SLOVENSKO PRIMORJE

Leto 2. števil 317 - Cena 4,- lire
Pestilna plačana v gotovini
Spedizione in abbon. postale

TRST, petek, 14. junija 1946

Uredništvo in uprava, Piazza Goldoni št. 1-1
Tel. št. 93806 93807, 93808. Rokopis se ne vrača

Glede naših zahtev na Trstu je jasno, da bi bila priključitev Trsta k Jugoslaviji očitno v interesu Francije, dasiravno je Trst oddaljen od nje. V italijanskih rokah je to perferično mesto, ki ga Italija ni rabila kot lukso, postalo pomorski arzenal za napadalno vojno proti Jugoslaviji in Franciji.

(Aleš Baebler ob priliki podpisa trgovinske pogodbe med Jugoslavijo in Francijo).

Popravite krivico

S priključitvijo Julijske krajine k Italiji se je italijanska država znašla pred novim problemom: najti je bilo treba način, na podlagi katerega bi lahko v razmeroma kratki dobi Slovenec in Hrvat spreminili v zveste podanike italijanske države. Z načelnega stališča gledano, ima politika razpadanja se danes v Italiji prepričane pristaje, ki opravljajo fašistično razpadovalno politiko v Julijski krajini, in so prepričani, da bi eksperiment celo uspel, če mu ne bi v letu Gospodovem 1943 smajljalo sape.

Prijetni moramo, da so se eksperimenti lotili z vso nemarno in hli naravno na delo. Slovenci in Hrvati so bili v Italiji obsojeni na smrt. Najprej so se lotili tistih sektorjev, ki spadajo v neposredno pristojnost države, in tu je bilo razmeroma lahko. Premestili ali odpustili so učitelje, inženirje in druge javne uslužbence in namence; prepovedali so rabo slovenskega in hrvaškega jezika («Qui si parla in italiano!»); za gospodarstvo dvig deleže so si izmislili vojno odškodnino in «Istituti per la rinascita agraria delle tre Venezia». Uspeh je bil zadovoljiv: slovenska gospodarstva so propadla. Treba je bilo tudi fizično odstraniti Slovence: za to je na eni strani skrbelo «Pobesno sodišče», na drugi strani pa fašistični župani, ki so dobivali denarno nagrado na vsakega Slovence, ki se jim ga je posrečilo izseliti. V naravo so imeli celo množično preselitev Slovencev v južno Italijo, kar pa se je celo fašistom zdelo preveč.

A vse to ne bi moglo žeti težnjene uspeha, če bi cerkvena hierarhija ostala taka, kot jo narekuje etnični značaj Julijske krajine in kot je ostala v celoti pod fašizmom. Brez celotnega posega tudi v ta sektor, si fašizem ne bi mogel obetati mnogo od svoje razpadovalne politike. Do leta 1939 je bil pred Vatikanom fašizem brez moči; z Lateranskimi pogodbami in s Konkordatom pa si je fašizem pridobil pravico posrednega posega v cerkveno organizacijo. Po Konkordatu ne more v Italiji Vatikan imenovati škofov, brez odobrenja italijanske vlade.

S tem so bili ustvarjeni te ostali pogoji za skupno ofenzivo proti Slovincem in Hrvatim v Julijski krajini. Fogar in Sedee, triaški in gorški škof, sta morala povezati culo in, na njuni mesti sta prišla Santin in Margottij ali pa, kjer se je stotletja in stotletja glasila slovenska pridiga, je zadonela italijanska: verniki so se čudili, majali z glavo, marširali ni žel več v cerkev. In tako je šlo dalje, po stopnjah.

Danes fašizma ni več. Njegovi služabniki so deloma plačali svoj dolg, deloma so se podgledali novim razmeram, deloma potuhneli in nadaljujejo pod drugo firmo. Tudi pri nas se je stanje spremenilo iz temeljev. Naše ljudstvo, ki je do včeraj prenašalo nasilje, si je z borbo priborilo pravico, da samo odloča o vseh vprašanjih svojega življenja. Ni tedaj torej, če tudi gleda breme odklona močnost, da bi birmanje naših otrok izvršila škofa, ki sta prišla na to mesto samo zato, ker je fašizem potreboval tudi podporo Cerkev za svojo razpadovalno politiko. Fašistični državni aparat se je zrušil, dolžnost Vatikanu je, da popravi krivico, ki je bila storjena našemu vernemu ljudstvu. Vsako vstrajanje bi pomenilo, da Vatikan se danes odobrava v celoti vse, kar sta oba škofa pod fašizmom in v soglasju z njegovimi smernicami storila za potlačitev Slovincem, in ju hoče obratiti na sedanjem položaju samo zato, da ne bi morala zadati zadnjega udarca krepitvi te italijanskega kolonialne o «italijanske» Julijske krajine.

Videant consules! Komur dolžnost, naj ukrene potrebno.

Poglobljeni stiki med Francijo in Jugoslavijo s podpisom trgovinske pogodbe

Francijo in Jugoslavijo družijo isti interesi

v vseh evropskih vprašanjih - je izjavil Aleš Baebler predstavnikom francoskega tiska ob podpisu trgovinske pogodbe med obema državama

Pariz, 13. — Včeraj ob 18.30 je bila na Quai d'Orsay podpisana trgovska pogodba med Jugoslavijo in Francijo.

Za Jugoslavijo je podpisal pogodbo pooblaščen minister Mato Jakšić, za Francijo pa minister Drouin.

Ta trgovska pogodba je zelo važen dogovor za poglobitev francosko-jugoslovanskih stikov.

Ob priliki podpisa trgovske pogodbe med Francijo in Jugoslavijo je namestnik jugoslovanskega zunanjega ministra Aleš Baebler podal izjavo francoskemu tisku na konferenci, ki jo je priredil davi. V svoji izjavi je Baebler med drugim dejal:

«Trgovska pogodba med Francijo in Jugoslavijo je prva pogodba, ki sta jo naši dve državi sklenili po vojni. Dogovor je bil sklenjen v zelo kratkem času brez težko. Mi se tega veselimo ter izražamo naše trdno upanje, da ne bomo ostali dolgi samo na tem, pač pa da se bodo odnosi med našima državama vedno bolj poglobljali.

V resnici je v Evropi zelo malo držav, katerih interesi bi bili tako skladni, kot so interesi naših dveh držav. Vzemite kateri koli evropski vprašanje in videli boste da so naši interesi skoraj istovestni.

Nemške reparacije zahtevata tako Francija kot Jugoslavija, ker so obema državama kruto potrebne.

Trst v Jugoslaviji je tudi v interesu Francije

Skupna zahteva je tudi varnost naših dežel, ki sta že stotletja ograženi od države, katere armade so vdrle v naše dežele med prvo in drugo svetovno vojno. Zato ima naša dežela popolno in iskreno razumevanje za teritorialne varnostne zahteve, ki jih Francija postavlja na svoji vzhodni meji in to posebno za varnost

Tržaški antifašisti dne 12. junija na protestnem zborovanju proti vojnim hujškadem in v počastitev Jugoslovanske armade osvoboditeljce.

Pomen obiska maršala Tita v Moskvi

S POMOČJO SZ bodo jugoslovanski narodi ohranili svojo svobodno in neodvisno republiko

Beograd, 13. Tanjug. — Današnja «Borba» komentira v svojem uvodniku nedavni obisk maršala Tita v Sovjetski zvezi. Uradna Tita v Sovjetski zvezi ter naglašajo, da vsi astanti med jugoslovanskimi državami in sovjetskimi zastopniki, med vojno kakor tudi po koncu vojne, presegajo običajne diplomatske odnose.

To najbolje potrjuje Titov nedavni obisk v Sovjetski zvezi. Uradna objava o bivanju jugoslovanske vlade delegacije pod vodstvom maršala Tita v Moskvi, ki je bila objavljena 9. junija, pravi da so med pogajanjimi prešli vprašanja, ki zanimajo obe deželi, in da je bil dosežen popoln sporazum z vseh vprašanjih glede gospodarskega sodelovanja, trgovine, preskrbe jugoslovanske armade z materialom, kakor tudi glede kulturnega in političnega sodelovanja.

Članek nadalje poudarja, da je ta popolni dogovor rezultat zvez in odnosov, ki so bili ustvarjeni v najbolj usodopolnih dneh zgodovine jugoslovanskih narodov in ki predstavlja skupno zmago, in ki predstavlja eno največjih pridobitev Jugoslovanskih narodov se zavzda, da bi ne mogli brez pomoči ZSSR biti vztrajali, niti si ohraniti svojo

napram Italiji, glavni zaveznici hitlerjevske Nemčije.

Glede naših zahtev po Trstu je jasno, da bi bila priključitev Trsta k Jugoslaviji očitno v interesu Francije, dasiravno je Trst oddaljen od nje. V italijanskih rokah je to periferično mesto, ki ga Italija ni rabila kot lukso, postalo pomorski arzenal za napadalno vojno proti nam in Vam.

V jugoslovanskih rokah bo Trst, kot prvo svetovno vojno, velika naravna luka za gospodarsko izmenjavo z metropolitansko in prekomorsko Francijo.

Po tem dogovoru med Jugoslavijo in Francijo, ki je bil podpisan včeraj, bo prišel čas, ko bomo lahko sklenili druge nemerno bolj obsežnejše dogovore za trgovinsko zamenjo.

Upamo, da ni daleč ta dan, je dejal na koncu Baebler.

Nato je načelnik jugoslovanske delegacije za trgovska pogajanja s Francijo minister Mato Jakšić

podal navzočim pariškim novinarjem pojasnila o podpisanemu sporazumu.

Poruski premog in Anglija

Bruxelles, 13. AFP. — Anglija se posebno prizadeva, ohraniti status quo pri razdelitvi poruskega premoga, ker bi izvoz premoga iz Polurja zmanjšal angleški izvoz premoga, je izjavil danes zastopnik tiska jugoslovanski delegat v mednarodni reparacijski agenciji Iveskovič.

Iveskovič je poudaril, da so Jugoslavija, Belgija, Nizozemska, Francija, Češkoslovaška, Grčija in Albanija sedaj vedno bolj ogrožene spritjo dejstva, da niso doslej Nemčije prislili vsaj nekoliko poravnati izgube in trpljenje, ki ga je povzročila Združenim narodom.

Pred začasnim sporazumom v Indoneziji

Batavia, 13. VZN — Indonezijski ministri predsednik Sutan Sjahrir je danes izjavil, da novi indonezijski predlogi, ki jih bodo predložili nizozemskim oblastem kot odgovor na načrt, ki ga je stavil na mestnik glavnega guvernerja Nizozemske Vzhodne Indije Hubertus Van Mook, predvidevajo začasni sporazum.

Sporazum med Teheranom in Tabrizom

Teheran, 13. VZN. — Danes so podpisali skoraj po sedmih mesecih, odkar je Aserbejdžan potrdil svojo neodvisnost, sporazum med teheransko osrednjo vlado in Pishavarije vlado, samostojne aserbejdžanske pokrajine.

Četrti dan razprave proti Mihajloviču

Novi dokazi o izdajalskem sodelovanju z okupatorjem

Beograd, 13. Tanjug. — Na današnjem zasodanju je predsednik postavil Mihajloviču več vprašanj, ki se tičejo skupnih operacij z nemškimi, četničnimi, bolgarskimi in Nedičevimi četami proti edincem narodno osvobodilne vojske poznimi 1943. in pomladi 1944.

Obtoženi Mihajlovič priznava, da so trije četniški korpusi sodelovali v teh bojih skupno z Nemci in Bolgari.

Predsednik je nato predložil Mihajloviču brošuro polkovnika ko-zvano «gorske garde» z dne 16. januarja 1944, ki pravi med drugim: «Na planini Javor v Srbiji se bil je boj med komunisti na eni strani in četniki, Nedičevci, Nemci in Bolgari na drugi strani.

V svojem odgovoru nato je Mihajlovič obrazložil to sodelovanje četnikov z okupacijskimi silami kot enostopenjski primer.

Mihajlovič je tudi priznal, da so v aprilu 1944. sodelovali najprej trije, pozneje pa še več četniških korpusov v borbi proti drugi proletarski in peti udarni diviziji narodno osvobodilne vojske ter da so jim je to prepovedal.

Beograd, 13. Tanjug. — Današnja «Politika» je objavila izjave odličnih zastopnikov tujega tiska, ki so jih doslej podali.

Clark, dopisnik agencije «United Press», je podal sledečo izjavo: «Po prvih treh dneh razprave proti Mihajloviču ne morem razumeti, čemu Mihajlovič trdi, da ni kriv, medtem ko hkrati na svojo škodo priznava sodelovanje njemu podrejenih četniških enot z okupacijskimi silami.

Ne zdi se, da je preveč inteligenten, niti da je bil imel jasne pojme o obrambi. Za njega bi bilo najbolje, da bi odgovarjal «ne vem» ali «se ne spominjam». Namesto tega podaja hlebe informacije sodišču, ki mu bodo lahko škodovala in ki si pogosto nasprotujejo.

V primeru z ameriškim vojaškim sodiščem, s katerim imam osebnostno izkušnjo, se mi metode jugoslovanskega vojaškega sodišča ne zdi jo neobčajne.

William Klog dopisnik agencije «Associated Press» je izjavil: «Kot ameriški dopisnik zelo cenim prizadevanja, da bi imeli tuj novinarji vse objave, da bi mogli izdati razpravi proti Mihajloviču. Ne cenim samo materialne objave, pač pa tudi izredno ostražje sodelovanja, ki smo ga našli.

Velik dojem sta napravila name resnost in držanje sodnega dvorca kakor tudi pozornost, ki jo izkazujejo obtoženemu.

Arthur Gate, dopisnik agencije «Mutual Broadcasting System and Overseas News Agency», je rekel med drugim: «Mihajlovičev proces bo odkril resnična zgodovinska dejanja o borbi v Jugoslaviji, katero so v zadnjih nekaj letih upodobili v krivični luči.

Pred desetimi leti bi v Jugoslaviji tisk še daleč ne imel takih ugledov, kot jih ima pri tej obravnavi. Dopisnik lista «Daily Telegraph» Lowett Edwards je izjavil med drugim: «Mislim, da bodo v teku teke procesa odkrita mnoga dejstva, ki so dosedaj angleški javnosti neznanja, kar bo pripomoglo k boljšemu razumevanju bivših in sedanjih jugoslovanskih vprašanj.

Dopisnik lista «News Chronicle» Kenneth Syres je dejal med drugim: «Mihajlovičev dranje nujno spominja človeka na držanje nacistov pred sodiščem v Nürnbergu. Mihajlovič je kaj malo mar logika. Prizadeva si samo, da bi zvrnil odgovornost na svoja tovariše Angličane in celo na partizane.

John Gibbons, dopisnik lista «Daily Worker», je rekel med drugim: «Prvi trije dnevi razprave so razbifinili številne legende o Mihajloviču. Mihajlovič sam je razkrinjal to legendo, ki so jo gojili tako skrivno njegovi prijatelji v inozemstvu, da je bil on prvi, ki je dvignil orojce v boju proti okupacijskim silam.

Zgodovina bo zabeležila to pozno priznanje, ki je bilo napravnemu javno pred sodiščem in ki verno prikazuje partizane, katerih slavno rodoljublje so v onih mračnih dneh ob priliki vojne namenoma prikrivali iz političnih predsodkov.

Noel Baker novi predsednik labur'ske stranke

London, 13. AFP. — Philip Noel Baker je bil sinoči izbran za predsednika laburistične stranke namesto Harolda Laskija, Shinwell, minister za goriva, je bil izvoljen za podpredsednika.

Lange bo stalni delegat pol'ske pri ZN

New York, 13. AFP. — Poljski poslanik v Washingtonu in poljski delegat v Varnostnem svetu organizacije ZN Lange se bo podal v Varšavo takoj ko bo končano preučevanje španske zadeve.

Lange bo imenovan za stalnega delegata Poljske pri organizaciji ZN ter bo moral zapustiti svoje mesto poslanika v ZDA.

To imenovanje bo uradno objavljeno po povratku Langeja koncem julija. Za časa njegove odsotnosti bo njegovo mesto v Varnostnem svetu zasedel Michalowski, bivši poslanik svetnik v Londonu in glavni Langov namestnik pri ZN.

Kratke vesti

London. — Dvesto nemških uradnikov, dodeljenih oskrbovanju v britanskem in ameriškem področju se je zbralo danes v Hamburgu na prvo mešano prehranjevalno konferenco.

London. — Zastopnik generala McArthurja je obvestil Svet miru v Tokiu, da je ob lakote umrlo v Tokiu in Jokohami od novembra do danes 3.500 Japoncev.

Varsava. — Poljska delegacija je odpotovala v Združene države, da bo sodelovala na izrednem zasodanju mednarodne delovne konfederacije, ki bo v Seattleju.

Seja francoske skupščine

Pariz, 13. VZN. — Druga ustavodajna zbornica se je včeraj prvič sestala pod predsedstvom enajstletnega poslance komunista Marcela Cachina, čigar govor je bil sprejet in dostojanstven odgovor na napade na komunistično stranko med volilno kampanjo.

Govor je tudi deloma pokazal smerice, ki jim namerava komunistična stranka slediti v težavnih pogajanjih za sestavo nove vlade.

Sodeč po tem govoru bodo komunisti vztrajali na laični šoli proti kakršnekoli omejitvi na stranki ljudskega republikanskega gibanja in na izobljajanju plač, ki ga zahteva generalna konfederacija dela.

Dva činitelja bosta imela v sedanjem položaju važno vlogo pri sestavi nove vlade. Prvič: Vse stranke se strinjajo v tem, da je treba čimprej odobriti ustavo.

Drugič: da je treba vzeti izjavo komunistov, da so pripravljeni šenkrate stopiti v vlado, dobesedno. Na drugi strani bodo nadalje vztrajali na potrebi edinstva vseh delavcev, kar mora imeti za posledico solidarnost socialistov in komunistov v vladi.

Socialistična stranka je izrazila svojo voljo, da vstopi v vlado z zastopnikom, ki bo v skladu z njeno močjo v ustavodajni zbornici. Govorito bodo hoteli obdržati ministrstvo prosvete in javnih del (proleta) in verjetno notranje ministrstvo.

Sindikati trdijo, da bi moralo biti možno izboljšati plače, ne da bi se zatekli k inflaciji s tem, da bi zmanjšali dobiček posrednikov. Govorito imajo prav svojo trditvijo, da je o-organizacija razdeljevanja v Franciji zelo nazadnjaška.

Umberto zapustil Italijo

Rim, 13. VZN. — Agencija Ansa javlja, da je Umberto odpotoval iz Rima z letalom v Lisabon.

Notranji minister Romita je danes izjavil agenciji Reuter: «Današnji položaj v vsej Italiji je v resnici zadovoljiv. Ni znakov nereda, čeprav ne morem jamčiti, da se vroče glave ne bi znova razgrele pod žarečim soncem.

Kakor poročajo iz Rima, bo kralj Umberto, čigar prihod v Madrid pričakujejo nočjo, odpotoval jutri zjutraj v Lisabon. Ob 17.45 po Greenwichu je bilo njegovo letalo najavljeno v bližini Barcelone.

Agencija AFP poroča: Sinoči ni bilo nikakega incidenta v Neaplju, kjer se je po treh dneh ostrih monarhističnih manifestacij spet vrnil mir.

Oblasti pa so še ohranile varnostne ukrepe, ki so bili izdani za primer novih nemirov. Jepeji in oklepani avtomobili italijanske policije krožijo po mestu.

Monarhistična povorka, ki je korakala po mitingu po ulicah mesta Reggio Calabria, se je spopadla s skupine komuniste pri sedežu komunistične partije. Nastal je pretep, v teku katerega je padlo več strel in je bila vržena bomba.

V Bolonji so vrtili bombo v prostoru komunističnega odbora. R. njena je bila ena oseba na ulici.

RESOLUCIJA

Izvršnega odbora SIAU za Julijsko krajino in Trst

Izvršni odbor SIAU za Julijsko krajino in Trst je na svoji seji dne 12. junija 1946 na podlagi poročila tov. Sestana, člana delegacije Julijske krajine v Parizu, sprejel sledečo

RESOLUCIJO:

1. ODOBRAVA V CELOTI DELO DELEGACIJE ZA JULIJSKO KRAJINO IN TRST, KI GA TA VRSI V PARIZU ZA PRIZNANJE PRAVIC PREBIVALSTVA JULIJSKE KRAJINE IN TRSTA, KI ZAHTEVA PRIKLJUČITEV K JUGOSLAVIJI.
2. V IMENU VSEGA ANTIFAŠISTIČNEGA PREBIVALSTVA JULIJSKE KRAJINE IN TRSTA, KATEREGA ZAHTEVE IZRAŽA DELEGACIJA V PARIZU, POZIVA DELEGACIJO, NAJ OSTANE NA SVOJEM MESTU IN SE VNAPREJ VZTRAJA PRI NAPORIH ZA DOSEGO NASEGA CILJA ZA

Priloge:

Priloga 1. ODOBRAVA V CELOTI DELO DELEGACIJE ZA JULIJSKO KRAJINO IN TRST, KI GA TA VRSI V PARIZU ZA PRIZNANJE PRAVIC PREBIVALSTVA JULIJSKE KRAJINE IN TRSTA, KI ZAHTEVA PRIKLJUČITEV K JUGOSLAVIJI.

Priloga 2. V IMENU VSEGA ANTIFAŠISTIČNEGA PREBIVALSTVA JULIJSKE KRAJINE IN TRSTA, KATEREGA ZAHTEVE IZRAŽA DELEGACIJA V PARIZU, POZIVA DELEGACIJO, NAJ OSTANE NA SVOJEM MESTU IN SE VNAPREJ VZTRAJA PRI NAPORIH ZA DOSEGO NASEGA CILJA ZA

Priloga 3. ODOBRAVA V CELOTI DELO DELEGACIJE ZA JULIJSKO KRAJINO IN TRST, KI GA TA VRSI V PARIZU ZA PRIZNANJE PRAVIC PREBIVALSTVA JULIJSKE KRAJINE IN TRSTA, KI ZAHTEVA PRIKLJUČITEV K JUGOSLAVIJI.

Priloga 4. V IMENU VSEGA ANTIFAŠISTIČNEGA PREBIVALSTVA JULIJSKE KRAJINE IN TRSTA, KATEREGA ZAHTEVE IZRAŽA DELEGACIJA V PARIZU, POZIVA DELEGACIJO, NAJ OSTANE NA SVOJEM MESTU IN SE VNAPREJ VZTRAJA PRI NAPORIH ZA DOSEGO NASEGA CILJA ZA

Priloga 5. ODOBRAVA V CELOTI DELO DELEGACIJE ZA JULIJSKO KRAJINO IN TRST, KI GA TA VRSI V PARIZU ZA PRIZNANJE PRAVIC PREBIVALSTVA JULIJSKE KRAJINE IN TRSTA, KI ZAHTEVA PRIKLJUČITEV K JUGOSLAVIJI.

Priloga 6. V IMENU VSEGA ANTIFAŠISTIČNEGA PREBIVALSTVA JULIJSKE KRAJINE IN TRSTA, KATEREGA ZAHTEVE IZRAŽA DELEGACIJA V PARIZU, POZIVA DELEGACIJO, NAJ OSTANE NA SVOJEM MESTU IN SE VNAPREJ VZTRAJA PRI NAPORIH ZA DOSEGO NASEGA CILJA ZA

Priloga 7. ODOBRAVA V CELOTI DELO DELEGACIJE ZA JULIJSKO KRAJINO IN TRST, KI GA TA VRSI V PARIZU ZA PRIZNANJE PRAVIC PREBIVALSTVA JULIJSKE KRAJINE IN TRSTA, KI ZAHTEVA PRIKLJUČITEV K JUGOSLAVIJI.

Priloga 8. V IMENU VSEGA ANTIFAŠISTIČNEGA PREBIVALSTVA JULIJSKE KRAJINE IN TRSTA, KATEREGA ZAHTEVE IZRAŽA DELEGACIJA V PARIZU, POZIVA DELEGACIJO, NAJ OSTANE NA SVOJEM MESTU IN SE VNAPREJ VZTRAJA PRI NAPORIH ZA DOSEGO NASEGA CILJA ZA

Priloga 9. ODOBRAVA V CELOTI DELO DELEGACIJE ZA JULIJSKO KRAJINO IN TRST, KI GA TA VRSI V PARIZU ZA PRIZNANJE PRAVIC PREBIVALSTVA JULIJSKE KRAJINE IN TRSTA, KI ZAHTEVA PRIKLJUČITEV K JUGOSLAVIJI.

Priloga 10. V IMENU VSEGA ANTIFAŠISTIČNEGA PREBIVALSTVA JULIJSKE KRAJINE IN TRSTA, KATEREGA ZAHTEVE IZRAŽA DELEGACIJA V PARIZU, POZIVA DELEGACIJO, NAJ OSTANE NA SVOJEM MESTU IN SE VNAPREJ VZTRAJA PRI NAPORIH ZA DOSEGO NASEGA CILJA ZA

Priloga 11. ODOBRAVA V CELOTI DELO DELEGACIJE ZA JULIJSKO KRAJINO IN TRST, KI GA TA VRSI V PARIZU ZA PRIZNANJE PRAVIC PREBIVALSTVA JULIJSKE KRAJINE IN TRSTA, KI ZAHTEVA PRIKLJUČITEV K JUGOSLAVIJI.

Priloga 12. V IMENU VSEGA ANTIFAŠISTIČNEGA PREBIVALSTVA JULIJSKE KRAJINE IN TRSTA, KATEREGA ZAHTEVE IZRAŽA DELEGACIJA V PARIZU, POZIVA DELEGACIJO, NAJ OSTANE NA SVOJEM MESTU IN SE VNAPREJ VZTRAJA PRI NAPORIH ZA DOSEGO NASEGA CILJA ZA

Priloga 13. ODOBRAVA V CELOTI DELO DELEGACIJE ZA JULIJSKO KRAJINO IN TRST, KI GA TA VRSI V PARIZU ZA PRIZNANJE PRAVIC PREBIVALSTVA JULIJSKE KRAJINE IN TRSTA, KI ZAHTEVA PRIKLJUČITEV K JUGOSLAVIJI.

Priloga 14. V IMENU VSEGA ANTIFAŠISTIČNEGA PREBIVALSTVA JULIJSKE KRAJINE IN TRSTA, KATEREGA ZAHTEVE IZRAŽA DELEGACIJA V PARIZU, POZIVA DELEGACIJO, NAJ OSTANE NA SVOJEM MESTU IN SE VNAPREJ VZTRAJA PRI NAPORIH ZA DOSEGO NASEGA CILJA ZA

Priloga 15. ODOBRAVA V CELOTI DELO DELEGACIJE ZA JULIJSKO KRAJINO IN TRST, KI GA TA VRSI V PARIZU ZA PRIZNANJE PRAVIC PREBIVALSTVA JULIJSKE KRAJINE IN TRSTA, KI ZAHTEVA PRIKLJUČITEV K JUGOSLAVIJI.

Priloga 16. V IMENU VSEGA ANTIFAŠISTIČNEGA PREBIVALSTVA JULIJSKE KRAJINE IN TRSTA, KATEREGA ZAHTEVE IZRAŽA DELEGACIJA V PARIZU, POZIVA DELEGACIJO, NAJ OSTANE NA SVOJEM MESTU IN SE VNAPREJ VZTRAJA PRI NAPORIH ZA DOSEGO NASEGA CILJA ZA

Odločni protesti s Krasa, Pivke in iz Vipavske

Na Tržaškem in na Gornjem Krasu, pa tudi na Vipavskem se je te dni sestajalo prebivalstvo na svojih množičnih sestankih in v vsi resnosti obravnavalo vprašanje goristiške in tržaškega škofa. Na teh sestankih je bila sprejeta dolga vrsta resolucij in protestnih pism, ki so jih poslali bodisi Povrjenstvu PNOO-ja v Ajdovščini bodisi naravnost ali s posredovanjem domačih župnikov čema cerkvenima oblastnikom. Ponekod je ljudstvo poslalo svoje proteste preko domačih duhovščine prav zato, da dokaže, da ni proti duhovščini v splošnem, da ni proti veri, da tudi ni proti birni kot sv. Zakramentu, marveč dejansko in izključno proti škofu, Santinu oziroma Margottiju.

Msgr. Santin in njegova prisega

Tako so matere iz Dobrave poslale domačemu župniku pismo, ki v njem vse gornje navedbe potrjuje. «Nikakor pa ne pristanejo na to», pravijo v njem, «da bi naše otroke birmal škof, kakršni je msgr. Santin, ki ima vpricho slovenskega ljudstva na Primorskem črno vest». Prav tako je v Sečani 160 mater in očetov podpisalo podobno protestno pismo, ki so ga poslali preko sežanskega dekana tržaškemu škofu. S.žanci izražajo vsi enako prepričanje, da mora iz dežele izginiti vse, kar je prisel sel fašizem, da tudi g. škof ne more biti izjema, saj je bil imenovan neposredno po pristanku Mussolinija, ki mu je vpricho vernikov pred Sv. Justom priznal, da ga je cenil kot škofa na Reki in da ga se bolj cenil kot škofa v Trstu. Kar pa je bilo Mussoliniju pri srcu tega mi ne mara. Mnogo naših družin želi, da bi bili naši otroci birmani, toda g. škofu dr. Santinu jih ne moremo in ne bomo več zaupali.

